

Do leczniczego wykorzystania (w szczególności w celach rehabilitacyjno) nadają się źródła wody o temperaturze przekraczającej 20°C. Źródła takie nazywamy termalnymi.

Właściwości tych źródeł znano i wykorzystywano już w starożytności, np. w rzymskich termach, a w Polsce zainteresowanie wodami termalnymi sięga XI w., wykorzystywano wtedy źródła w Kotlinie Kłodzkiej.

Źródła geotermalne stanowią blisko połowę wszystkich zasobów źródeł mineralnych odkrytych w Polsce.

Do rozpowszechnienia tego typu lecznictwa na świecie przyczynił się niemiecki lekarz Paracelsus, który napisał książkę o leczniczych właściwościach wód termalnych. W Polsce metody te popularyzował lekarz Wojciech Oczko, który opisał jak powinna „wyglądać” terapia wodami termalnymi.

ULOTKA ZREALIZOWANA
W RAMACH PROJEKTU
COMENIUS

„MIEJSCE I ZNACZENIE
WÓD PODZIEMNYCH
W ŻYCIU LUDZKIM”

WARSZAWA MAJ 2011

Program „Uczenie się przez całe życie”
Comenius

Wykorzystanie wód geotermalnych w lecznictwie

Marcin Chodkowski
Mateusz Mierzejewski
Paweł Szatarski

Klasa IA

Europejskie miejscowości,
które słyną z uzdrowisk
ze źródłami termalnymi:

Baden-Baden
i Wiesbaden (Niemcy)

Vichy i Mont Dore
(Francja)

St. Moritz (Szwajcaria)

Trenciańskie Teplice
(Słowacja)

Ciechocinek

Zakopane

Oto największe w Europie
uzdrowiska geotermalne,
które w swojej ofercie mają
wody geotermalne
wzbogacone o pierwiastki
chemiczne takie jak
np. brom.

Terapie termalne:
oczyszczają skórę,
leczą choroby kości (np.
reumatyzm), poprawiają
krążenie, zmniejszają
napięcie mięśniowe
i oczywiście relaksują.

Jest to jedynie krótka lista
chorób których leczenie
może być wspomagane
kąpielami w źródłach
termalnych. Nie występują
natomiast praktycznie żadne
przeciwwskazania takiej
terapii, dlatego lekarze
chętnie zalecają pacjentom
korzystanie z uzdrowisk, lub
parków wodnych, w których
występują wody termalne.